

Redeeming captives is a great מצוה

פדיון שבוים מצוה רבה –

OVERVIEW

derived from יהודה בר שמואל that פדיון שבוים is a מצוה רבה; seemingly indicating that it takes preference over all other מצות. Our תוספות will reconcile this with a seemingly contradictory גמרא.

anticipates a difficulty:

והא דאמר בפרק בני העיר (מגילה דף כז,א) אין מוכרין ספר תורה אלא ללמוד תורה ולישא אשה –
And concerning that which פרק בני העיר stated in ר"מ in the name of ר' יוחנן 'one does not sell a ס"ת, unless it is for the purpose of either learning תורה or to marry a woman' (this concludes the citation from בני העיר); תוספות continues –
ולא קתני פדיון שבוים¹ –

But it did not mention that one is permitted to sell a ס"ת for פדיון שבוים!

responds:

שמא מילתא דפשיטא היא ולא איצטריך למיתני:

Perhaps this is an obvious ruling, so it was not necessary for ר"י אמר ר"מ to teach it that one may certainly sell a ס"ת for פדיון שבוים (since פדיון שבוים is a מצוה רבה).

SUMMARY

It is obvious that one may sell a ס"ת for פדיון שבוים (since it is a מצוה רבה).

THINKING IT OVER

It is apparent from the גמרא previously² that one may not sell a בית הכנסת for the sake of פדיון שבוים. It would follow that a ס"ת (which has a greater קדושה than a ס"ת), may certainly not be sold for פדיון שבוים. How can תוספות here rule that it is obvious that one may sell a ס"ת for פדיון שבוים?³

¹ If פדיון שבוים is a מצוה רבה then why cannot we sell a ס"ת for פדיון שבוים; why is it less of a מצוה than תורה or ללמוד תורה? It would seem from that גמרא that indeed פדיון שבוים is not such a מצוה רבה!

² ג,ב where it states דירתיה דאינשי לא מזבני לא מזבני.

³ See נח"מ.